

అక్షయశ్రీ

బాబుశిలం

విసిరిన కాగితం వచ్చి శ్రీవతి కాళ్ళ మీద పడింది! పురుకుతూ వచ్చిన సూర్యం వచ్చిన దారివే జోయాడు!!

వుండగా మట్టిన కాగితం శ్రీవతివే వెక్కిరిస్తుంది...???

అలోచిస్తున్న శ్రీవతికి అనురాగం తూన్యమయిపోయింది—అంతక్రితం పోతూపోతూ అప్పయ్య సూర్యం అన్నమాటలు ఎదలో రక్తాన్ని ఏతాములా తోడుతున్నాయి—అహంకారపు తెరలను చించి మరి చూపుతున్నాయి!!!

కాళ్ళ మీద నిలువలేక, కుర్చీలో కూలబడ్డాడు— శ్రీవతి!

కాళ్ళ దగ్గర కాగితం కర్తవ్యాన్ని చెబుతుంది కి:శికి!!

మిట్టమధ్యాహ్నం శ్రీవతి తన శ్రీమతిలో వాళ్ళ వ్యాపారంలో లాభాలను గూర్చి ముచ్చటిస్తూంటే పురుకుతూవచ్చి పడ్డాడు సూర్యం.

“తమ్ముడా!.. త్వరగా తమ్ముడా!” బీదరికపు బాటలో బహుదూరం వయనించిన బాటసారిలా వున్నాడు. మాసినగడ్డం, సగం మొఖానికి తారు పూసినట్లుంది. వెసుకోన్న చొక్కా, కట్టుకున్న పంచె ఏ రంగువో చెప్పడం బహుకష్టమయిన పనే!... ఎణుకుతున్న కంఠంతో అన్నాడు సూర్యం:

“మూడురోజులుగా నాన్న మెతుకయినా ముట్టలేదు. నీకు కబురంపేనా రాలేదేం తమ్ముడా? చివరి క్షణంలోనయినా నాన్నకు ఓమారు కనుపించు!... అలా చూస్తావేం?.. నన్ను గుర్తించలా?...నీ అన్నను—కూర్చాళ్ళి!!” సూర్యం కంఠంతో ఏదో పుల్కు కలిపింది.

“సుగుణా!” శ్రీవతి తన శ్రీమతిలో అన్నాడు “కొంచెంపేపు నీవు అవతలకు వెళ్ళు.”

సుగుణ ప్రక్కగదిలోనికి పోయింది!

సూర్యం వేపు చూస్తూ అన్నాడు శ్రీవతి “సూర్యం! ఇది జీవితం!! మాతృ ప్రేమలూ, మన కాలాలూ, కన్నవాళ్ళకేకాదు, సాకనవాళ్ళకూ వుంటుంది.”

వెళ్ళిన చరిచినట్లయింది సూర్యానికి చెంత మీద.

“దత్తుకుపోయిన నిన్ను, ఇన్నేళ్ళుగా నిన్ను సాకన రాఘవయ్యగారిని, విడిచిపుచ్చి రమ్మంటున్నానా... అలా అనలేదు తమ్ముడా! మృత్యువు మెట్లు మీద నున్న మన నాన్నకు నీ ముఖం ఓసారి చూపించమంటున్నాను. మనలను శాశ్వతంగా విడచిపోతున్న ఆయన ఆత్మకు శాంతిని చేకూర్చమంటున్నాను.”

సూర్యం మాటలు తడబడిపోయాాయి.

“నీకూ నాకూ మధ్య ‘మన’ అన్న పదం వేసిక్కోవకు దత్తుకొచ్చిన దరిమిలా మాసిపోయింది” వతి వాన్ తేసి చూసుకుంటూ అన్నాడు శ్రీవతి “ఎవరికి వాళ్ళమే మిగిలిపోయాం. మాసిపోయిన ఆ మనుతసు తిరిగి మేల్కోలవకు. త్వరగా వెళ్ళు.”

“తమ్ముడా!.. తొందరపడకు. మరోసారి ఆలోచించుకో!!” అన్నగా ఆజ్ఞాపించలేదు ఆ కంఠం ఆదరంగా అర్పించింది “నిన్ను, నన్ను కన్న అమ్మ మనల్ని నాన్నకిచ్చిపోయింది. చొరబాబులా బతకమని నిన్ను దత్తుకిచ్చాడు నాన్న! పున్న కుంట పాలానికి కర్తగా నన్ను కూడా వుంచుకున్నాడు— నాన్న! మిడ్డె పైమంటున్న నిన్ను చూసి మురిసిపోయాడు. గంజి లేకపోయినా గుట్టుగా గూట్లో పడున్నాడేగాని, నినాడూ పట్టుకో వుంటున్న నిన్ను చేయజాపి పై సా అడగలేదు.

“ఏదాదిగా గుండెబబ్బుతో బాధపడుతూ ఎక్కడ నువ్వు బాధపడతావో అని వినాడూ నీకు కబురంపలేదు. ఎందుకనో రెండురోజులుగా నిన్నే కలవరిస్తున్నాడు. ఒక్కసారి వచ్చి నాన్నకు కనుపించు తమ్ముడా!”

“అంత కడుపుతిపి గలవాడు దత్తు కెందుకివ్వాలి. దత్తు కిచ్చిన కొడుకు దగ్గర దండగా వుంది, దోచుకు పోదామనుకున్నారేం..? నువ్వు, మీ నాన్నా కంసే” అని మనసులో అనుకున్న శ్రీవతి బయటకు అనలేక పోయాడు.

ఒక్క పుదుటున శ్రీవతి రెండువేతులూ పట్టుకున్నాడు సూర్యం, “ఇవి చేతులుకావు తమ్ముడా!” పూదయమున్న మనిషిని కదిలించేలా వేడుకుంది సూర్యం కంఠం.

శ్రీవతిలో మాత్రం ఎలాంటి చలనం కలుగలేదు. చిన్నగా సూర్యం చేతులు విడిపించుకుని ఏదో జైప్తికి వచ్చిన వాడిలా ప్రక్కగదిలోనికి వెళ్ళాడు. మరో క్షణంలో ఓ కాగితాన్ని తెచ్చి సూర్యం చేతిలో వుంచుతూ అన్నాడు “ఇదిగో!.. ఇది తీసుకోని తక్షణం వెళ్ళు!!”

సూర్యం పూదయం మళ్ళు తిరిగిపోయింది— ఆ కాగితాని తేసి చూసేసరికి!

“కొడుకు కోసం కలవరిస్తున్న నాన్నకు ఈ పుల్కు కాగితం చూపించమంటూనా తమ్ముడా?” శ్రీవతి కళ్ళలోకి చూస్తూ అన్నాడు సూర్యం.

“పుల్కుకాగితం కాదని” చేతులు వెనక్కు తీసుకుంటూ అన్నాడు శ్రీవతి “పచ్చకాగితం! అంటే..

చదివడటా.. వంద రూపాయల కాగిత మోస్తూంటా! ఇంకేం.. ముట్టిందిగా.. ఇకపో!!

“అవును. ముట్టింది.” సూర్యులతో సహా నశించిపోయింది. “దత్తుకిచ్చిన కొడుకు దరికెళ్ళి ‘దేవీ!’ అవమనలేదు మానాన్న. ఇలాంటి మిడ్డెల్లో వున్న మనసులను కాగితాలతోనే కొంటారు. ఇన్నీ కృపగా ఈ మిడ్డెల్లో వున్న వీకూ అలాంటి బుద్ధి లబ్ధుడంలో అతిశయోక్తిలేదు. పూరి గుడిసెలో వున్నా, వందతస్తుల భవంతిలో వున్నా, మనిషిన్నాక ప్రతివాడూ మట్టికోకి పోక తప్పదు! మన్నుకోకి పోపోతున్న ఓ మనిషి చివరి కోర్కెను తీర్చలేనివాడు ఈ భూమ్మీద మనిషయి పుట్టుడం మహాపాపం!!.. మన సావధాన్యాను తెక్కకట్టడానికి పైన దేవుడనే వాడేకడున్నాడు తమ్ముడూ!..”

శిలావ్రతిమలా నిలుముడిపోయాడు శ్రీవతి! గమ్మున గడవ పరకూ వెళ్ళి, గిరుక్కున వెనక్కు తిరిగాడు సూర్యం “ఒక్క విషయం!” చేతిలో పచ్చకాగితాన్ని పుండగా మట్టి శ్రీవతి మీదికి విసు రుతూ అన్నాడు “కడుపుకోత కాగితాలను కోరడు తమ్ముడూ!..”

“కడుపుకోత కాగితాలను కోరడు తమ్ముడూ!..” అనేమాటలు అణండాగుహలో ప్రతిధ్వనించి వట్లు, అతని గుండెలో అన్నిమూలాల ప్రతిధ్వనిస్తున్నాయి!!!

కుర్చీలో కూర్చున్న శ్రీవతి కర్కశ్యాన్ని తెలుసు కున్నవాడిలా లేచి నిలుచున్నాడు—కాళ్ళ దగ్గర వుండగా పడివున్న కాగితాలినేసి వరీక్షగా చూసాడు!!!

ముడతలు వడ్డ కాగితం మత్తుగా నవ్వింది! ముందుకు వంగి కాగితాన్ని తీసి భద్రంగా జేబులో పెట్టుకున్నాడు—శ్రీవతి!! పరుగు పరుగున పోర్టికో వడ్డకు వెళ్ళాడు. ఎదురు చూస్తున్న ఎంబాసిడర్ కారులోనికి ఎక్కికూర్చు వ్వాడు.

“ఎటు పోవిమ్మంటారు సార్?” కారు స్టార్ట్ చేస్తూ అడిగాడు డ్రైవర్. అతని మాటలు విని పింఛలేదు శ్రీవతికి. అదేక్షణాన్న వాళ్ళ శ్రీవతి పోర్టికో దరికి వస్తూ “ఏమండీ!” అన్న మాటలే వినిపించాయి.

సుగుణ కుచ్చెళ్ళు సరిచేసుకుంటూ కారు దగ్గరకు వచ్చింది “ఏక్కోకు వెళ్ళామన్నారా. నిక్స్ కావ న్నూంది, మళ్ళి ఎటు వెళ్ళున్నార?” గోముగా అడిగింది.

“జెస్, ఒవ్ మినిట్... ఈతోగా నిత్త డ్రైవర్ కా!..”

నరేలమ్మంటూ లోనికిపోయింది ముగుణ!

“నేను వచ్చేసరికి కాస్త అలస్యమవుతుందేమో” శ్రీవతి డ్రైవర్ కేసి చూస్తూ అన్నాడు. “అమ్మ గారిని టాక్సీలో పంపించు, ఏక్కరకు. నీవు ఇక్కడ వుండు.”

డోర్ తెరచి డ్రైవర్ దిగిపోయాడు! కారు డ్రైవ్ చేసుకుంటూ శ్రీవతి ముందుకు పోయాడు!!

రద్దీగా వున్న రోడ్లన్నీ దాటి తాడంత వెత్తు మేళ్ళన్నీ దాటి ఆ వల్లణం పొలిమేరలు దాటి పళ్ళి మాలికి పోతున్న సూర్యుని రథంతో పోటీ పడు తున్నట్లు, పరుగులిడుతుంది—శ్రీవతి కారు!!!

రోడ్డు ప్రక్క పంటసొలల మీదుగా పైర్లుగాతి

ఉ త్త కా గి తం

వీస్తుంది..! పంట సొలాలన్నింటికీ మధ్యనున్న దిష్టి బొమ్మ పూరా కాస్తుంది..! సొలం ఇచ్చిన పంటను చూస్తూ కూర్చున్న రైతు పౌదయం వరవళ్ళు తొక్కుతుంది. భూదేవి మీద ఒక్కపెట్టున భక్తి పుట్టుకొస్తుంది..!!!

దూరాన్న సిగ్నల్ న్తంభం వెత్తిమీద ఓరెక్క ఒరిగింది. ఆ పూరికున్న ఒకే ఒక బుల్లి స్టేషన్లో మొదిటి గంట మ్రోగింది రైలు పట్టాలు ఖండించు కుంటూ పోయిన ఆ రహదారిని బంద్ చేస్తూ ఎర్రటి దీపం వెలిగింది..!

ఎటు వాహనాల అటే విశ్రమించాయి!! దూకుడుగా వస్తున్న శ్రీవతి కారుకు, జేకులు పడిపోయాయి. అలస్యానికి విన్నపోతున్న శ్రీవతి పౌదయాన్ని ఎన్నో వూహలు ఖండించుకుంటూ పోతున్నాయి. ఏ వూహతో కూడా తనకు పొత్తు కుదరడంలేదు. రైలు పట్టాల్లా అన్నీ నమాంతరం గానే పోతున్నాయి.

అలోచిస్తున్న శ్రీవతికి ఆశోకరణం కనుపించింది. అదే! అటుగా వస్తున్న రైలు హెడ్లైట్!! మరొకాసేపటికి ఎర్రటి దీపం స్టానే, పచ్చదీపం వెలిగింది. అటు వాహనాలు ఇటూ, ఇటు వాహనాలు అటూ పురుకుతూపోయాయి!!

శ్రీవతి కంటే ముందుగానే వినాడో గవ్యస్థానం చేరింది తను పోటీపడ్డ సూర్యుని రథం!...గవ్యం చేరిన ఆ రథం ఈసరికి మరో క్రొత్త తోడుగు తోడిగే వుంటుంది!!

ఓడిపోయిన శ్రీవతి కారు ఓండపెడుతూ ఆగింది, ఓ పూరింటి ముందు. ఆ ఇంటి ముందు నిలుచున్న ఓ ముసలాడిని అడిగాడు శ్రీవతి “సూర్యం వాళ్ళ ఇల్లు ఇదేగదూ?” అని.

“ఎవరూ?...” మొఖమింత చేస్తూ అన్నాడు ముసలాడు “కోటయ్య కొడుకు సూర్యమేనా...?” “అ..అవును. అతనే. ఏడి?” అత్తతగా అడిగాడు శ్రీవతి.

“వాడిక్కడెందుకుంటాడు” ముసలాడి మాటలు కొంచెం వికారంగానే వున్నాయి. “వాళ్ళయ్య కోటి గాడికి గుండెజబ్బు ముదిరిపోతే గూడానికి దూరంగా ఓ గుడిసెలో వుంచారు. ఆడూ ఆళ్ళయ్యకాడనే వుంటాడు ఏపొద్దా.”

“నన్నక్కడకు తీసుకువెళ్తారా?” దీనంగా అడి గాడు శ్రీవతి.

“ఏమ్మల్లా?” ఆ చీకట్లో కూడా ముసలాడి కళ్ళు మిలుక్కుమన్నాయి. “దండీగా దొరబాబులా వున్నారు. గూడెం వాళ్ళందరం ఎలేసిన ఆడితో ఏందిబాబూ మీకు పని?.. కావాలని చావు కొనితెచ్చు కొనే వాళ్ళే ఆ కోటిగాడి గూట్లో తెళ్ళారు. అడిది చూ చెడ్డరోగులు. మంచాళ్ళు మీకెందుకండీ, ఆ మాయదారాడితో. మీ దారిన మీరు పొండి!..”

ఆకాశమ్మండీ వెళ్ళాలన్నీ తన వెత్తి మీదనే వడ్డట్టుయింది. పుర్రె విండా ఏవో పురుగులు పోకినట్టుయింది శ్రీవతికి!

“మీరు రాకుంటే మానె. కాస్త దారి చూసె ట్టుండీ!” శ్రీవతి నలుకులకు ముసలాడు దిత్తర పోయాడు.

“వాడెం పోయె. మావెడలావారు!” అంటూ

లోపల తెళ్ళి, ఓ తువ్వాలు భుజమీద వేసుకొని వచ్చి, శ్రీవతిని కొంతదూరం తీసుకువెళ్ళి “అ...ఈ కాలి దారంటూ పోతే, కోటిగాటి గూట్లోకే జేరతావు” ముసలాడు వెనక్కు తగ్గాడు.

దారి కనుపించని ఆ కాలి దారివెంట అమావాస్య లాంటి చీకట్లో అన్నీ పున్న శ్రీవతి దేన్నో ఆశిస్తూ పోతున్నాడు. పోతూ పోతున్న శ్రీవతి “అమ్మా!” అంటూ ఆగాడు.

తొందరలో రావడం మూలంగా చెప్పలు కూడా లేకుండా వచ్చాడు. కుడికాలికి గుచ్చుకున్న ముల్లువ ఒక్కపెట్టున లాగి ప్రక్కకు విసిరాడు.

మళ్ళీ ముందుకు నడచాడు! శ్రీవతి గుండె పరవళించిపోయింది— దూరాన్న గుడ్డి దీపం కంటబడేసరికి..!! అతనిక్కనుపించింది ఒక్క గుడ్డి దీపమేగాని అతని కళ్ళలో కోటిదీపాలు వెలిగాయి.

ప్రథమంగా గవ్యం చేరిన విజేతలా వెలిగి పోయాడు.

మరి తొందరగా నడవసాగాడు— శ్రీవతి. మళ్ళీ సురుక్కుమంది అదేకాలు.....! గుడ్డి దీపానికేసి చూస్తున్న శ్రీవతి దానినేం పట్టించుకో లేదు!!

కార్లలో తిరిగి ఆ దొరబాబుకు, కాలిదారుల్లో వింకాసుకూర్చుంటునే ఏమెరుకు.....???

అలానే ముందుకు నడవసాగాడు! గుడ్డి దీపం దగ్గరవుతుంది—

మనసు ముందుకు పోతున్నా, కాళ్ళువెనక్కు పోతున్నాయి. భూమ్మీద మోపనివ్వని కుడిగాలిని దానికేసి రాస్తూ ముందుకు నడచాడు.

వేయికోర్కెలతో గుడిసెదరికి చేరేసరికి, వెక్కిళ్ళు ప్రారంభమయ్యాయి— శ్రీవతికి! గుడిసెవరకూ వెళ్ళి ఆగాడు. లోపం ఏ అలకిడి లేదు. గుడ్డిదీపం మాత్రం ఇంకా బద్దకంగా వెలుగుతూనే వుంది.

లోపలకు పోతూ గుమ్మం దాటబోయిన శ్రీవతి దాని మీదనే పడబోయాడు. వెక్కిళ్ళు ఒక్కమ్మడిగా వచ్చాయి. ఎలాగో తేరుకొని లోనికి వెళ్ళి, అలానే కుక్కిమంచం మీదదన్ను కోటయ్య పైన వడ్డాడు.

తడబడుతున్న కంఠంతో “తమ్ముడూ!” అంటూ ఆక్రొంచాడు కుక్కిమంచాని కవతం ప్రక్కనున్న సూర్యం.

చలనంలేని కోటయ్యపైన వడ్డ శ్రీవతి “వాన్నా!” అనికూడా అనలేక పోయాడు. నోటి గుండా వస్తున్న సురగ, ఒక్కమ్మడిగా వస్తున్న నిక్కిళ్ళు, అలా అనడానికూడా ఆస్కారమివ్వలేదు.

“వాన్నా!” అని పిలవాలన్నా, పీలిపించుకోవాలను కున్నా, అందుకూ నోచుకోవద్దా?” అన్నట్టు చూస్తుంది. కుక్కి మంచం మీదాడ మన్ను కట్టె పుల్లలాంటి కోటయ్య కాయం.

“ఏమ్మ నాన్నవడ్డకు తోడుకొద్దావని పట్నం వస్తే, పొదువిది నాన్ననే తోడుకుపోయింది తమ్ముడూ!.....” గుడ్డి దీపంకేసి చూస్తూ అవు మాటలు శ్రీవతికి వినిపించా యనుకున్నాడు— సూర్యం!

వాళ్ళ వాస్తవమే తోడుకుపోయిన విధే, (శ్రీవతిని కూడా తోడుకు సోతుందని నూహించలేకపోయాడు — సూర్యం!!
 (శ్రీవతికి చేరువగా వచ్చి, గెడ్డం వట్టి బుజ్జు గించటోయి, గణుక్కుమన్నాడు — సూర్యం !!!....

“తమ్ముడూ!” తాడి చెట్టు మొవ్వాకులో రేరాణిలా కూర్చున్న చిరుకప్పు తడబడి పోయింది — కాతి దారిలో కాటేసిన ఆ సర్పానికి కైపెక్కిపోయింది — ఆ గూడెంలోని జనానికి గుండాగిపోయింది — ఎలుగెత్తిన సూర్యం కంతం అణగారిపోయింది..!!!

(శ్రీవతి నోటిగుండా కారిన మరగను తుడుస్తూ జోబులో వున్న కాగితానికేసి చూసాడు — సూర్యం! (శ్రీవతి జోబులో నుండి తొంగి చూస్తున్న ఆ ఉత్సాహితం సూర్యానికి కర్తవ్యాన్ని చెబు తుంది..... ●

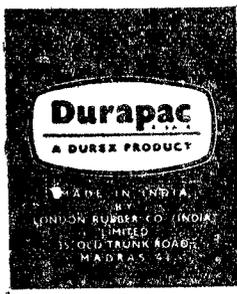
ప్రపంచ ప్రసిద్ధి పొందిన రబ్బరు కుటుంబ నియంత్రణ సాధనాలు

ప్రస్తుతం ఇండియాలోనే తయారు!

ప్రపంచం అంతా బాధ్యతగల వ్యక్తులు వినియోగించే ముఖ్యమైన కుటుంబ నియంత్రణ పాఠనాలు ప్రస్తుతం ఇండియాలోనే తయారవుతున్నాయి. అంతర్జాతీయంగాను ప్రభుత్వపరంగాను వున్న వియమాల ననుసరించి మూడేసిమాస్ట్రు పరీక్ష చేయబడినది. ఈ పట్టణంలో వుండే అన్ని ముఖ్యమైన దుకాణాల్లోను డ్యూరాపాక్ సులభంగా లభిస్తుంది. సంవేదనరాయకమైన కుటుంబాన్ని ప్రజాశాఖావధంగా రూపొందించు పాఠనానికి డ్యూరాపాక్ ఒక అత్యుత్తమ పాఠనం.

డ్యూరాపాక్ ఎన్నుకొండి-ఇది విశ్వాసపాత్ర మైనది పరీక్ష చేయబడినది-ఎంతో సురక్షితమూ!

లండన్ రబ్బర్ కంపెనీ (ఇండియా) లిమిటెడ్
 35, పాతబ్రంక్ రోడ్, వల్లవరం, మదరాసు-43

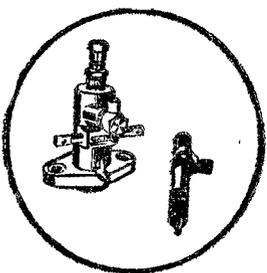
విస్తారధర: ఒక్కొక్కటి 20 పైసలు
 3, 5 అంచె పాకెట్ దొరకును

పొదుపుకు సమర్థతకు ఆసలు 'మైకో' విభాగాలనే గట్టిగా కోరండి!

MICO

LICENCE BOSCH

ఆ మోటోర్ల విడిద ప్రతినిధులు.

మోటోర్ ఇండస్ట్రీస్ కంపెనీ లిమిటెడ్, బెంగుళూరు

ముగ్గు దీనిలో ఒకానొకటి రోడ్, విజయవాడ-2. ■ ఎమ్. 4. అటోమోటైల్స్, అటోమోటైర్ కింగ్స్, వశీర్ నగర్, బళ్లారి-2. ■ మోటోర్ ఆఫ్ ట్రి పోర్టేబుల్ ఇంజనీరింగ్ కాలేజీ, కే.ఎం.ఎం.సి. 6. విజయవాడ. ■ ప్రెమియర్ అటోమోటైల్స్, లంక రోడ్, గుంటూరు-1. ■ ఎమ్మెస్ విజయ్ వేదంబంక 141, రావుపేట రోడ్, విజయవాడ. ■ శ్రీ రామరాజ్ మోటోర్ ట్రాన్స్పోర్ట్ (ప్రైవేట్) లిమిటెడ్, 2, 0. 42, నువా రోడ్ కాకినాడ-1. ■ శ్రీ రామరాజ్ మోటోర్ ట్రాన్స్పోర్ట్ (ప్రైవేట్) లిమిటెడ్, 1, నాండు ఏరి, 2008 రోడ్, విజయవాడ-2. ■ శ్రీ రామరాజ్ మోటోర్ ట్రాన్స్పోర్ట్ (ప్రైవేట్) లిమిటెడ్, వాళూ రోడ్, వాళూ ఆర్. ఎస్. విశాఖపట్టణం-4.